

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Ndt/30/2018
Identifikačné číslo spisu: 1216010113
Dátum vydania rozhodnutia: 25. septembra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1216010113.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. septembra 2018 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému P. A. pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. (ďalej len Tr. zák.), o jeho návrhu na odňatie a prikázanie veci takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného P. A., vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3To 57/2018, sa tomuto súdu n e o d n í m a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo 6. marca 2018 bol obžalovaný P. A. uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, z dôvodu ktorého bol spisový materiál predložený odvolaciemu Krajskému súdu v Bratislave. Písomným podaním zo dňa 8. augusta 2018 doručeným krajskému súdu 13. augusta 2018 obžalovaný vzniesol generálnu námietku zaujatosti voči všetkým sudcom tohto súdu. Tento návrh na delegáciu inému krajskému súdu obžalovaný odôvodnil tým, že poškodená T. K. je priateľkou sudcu Okresného súdu Bratislava II JUDr. Romana Farkaša, ako aj so sudkyňou krajského súdu JUDr. Denisou Mészárosovou. Následne predsedníčka senátu krajského súdu predložila predmetnú trestnú vec spolu s vyjadreniami všetkých sudcov trestnoprávneho kolégia krajského súdu na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Najvyšší súd preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že návrh na odňatie a prikázanie veci nie je dôvodný. Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa, o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia dôležitými dôvodmi sú predovšetkým také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa ako súdom miestne príslušným. Sú to teda predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, zásadu ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov, dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu, čo najrýchlejšie prerokovanie a rozhodnutie veci. Pri

úvahách, či v konkrétnom prípade sú dané dôležité dôvody odňatia a prikázania veci, treba hodnotiť všetky do úvahy prichádzajúce argumenty pre takýto postup a v ich vzájomnej súvislosti. Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992 výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon“. Obsahom tejto ústavnej zásady je vo všeobecnejšej rovine aj pravidlo, že vec musí prejednať ten samosudca (resp. senát) vecne a miestne príslušného súdu, ktorému vec napadla v súlade s vopred stanovenými pravidlami obsiahnutými v rozvrhu práce daného súdu. Z takto stanovených pravidiel však môžu existovať výnimky, ale len v odôvodnených a zákonom predpokladaných prípadoch. Je však treba konštatovať, že ide vždy o výnimku z pravidla, ktorú nemožno bezdôvodne nadužívať. Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t. j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené tak závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú zrovnateľné s ústavnou zásadou príslušnosti súdu v zmysle jej článku 48 ods. 1. V danom prípade takéto dôvody obžalovaný P. A. vo svojom návrhu na odňatie a prikázanie veci, ktorý označil ako generálnu námietku zaujatosti, neuviedol a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu. Obžalovaný návrh na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. oprel o tvrdenie, že poškodená T. K. je „v priateľskom kruhu“ so sudcom okresného súdu JUDr. Romanom Farkašom a sudkyňou krajského súdu JUDr. Denisou Mészárosovou. Svoje tvrdenie o takomto vzťahu menovaných sudcov k osobe poškodenej obžalovaný P. A. nielen, že žiadnym iným objektívnym spôsobom nepodložil, ale vzhľadom na vyjadrenia všetkých sudcov trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave, vrátane sudkyne krajského súdu JUDr. Denisy Mészárosovej, jeho obsah sa javí a priori ako nepravdivý. V tejto súvislosti najvyšší súd opätovne pripomína, že delegovať vec inému súdu v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. možno len výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sú spôsobilé vzbudiť reálnu pochybnosť o možnosti zákonných sudcov rozhodnúť nestranne. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. na odňatie vecí Krajskému súdu v Bratislave a jej prikázanie ani niektorému inému krajskému súdu, a preto rozhodol tak, že trestnú vec obžalovaného P. A., vedenú na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3To 57/2018 tomuto súdu neodníma.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.